

سرمقاله

گسترش روابط تجاری و ثبات و بهبود امنیت افغانستان

رحیم حمیدی

نخستین قطار حامل کالاهای تجارتي چین به بندر حیرتان به شمال افغانستان رسید. چین از جمله کشورهای است که رشد اقتصادی بالای را در چند سال گذشته تجربه نموده است. رشد اقتصادی بالای چین این کشور را به دومین اقتصاد بزرگ دنیا تبدیل نموده است. اگر چه تا کنون چین سعی نموده است تا از درگیری در مناسبات و تحولات منطقه دوری گزیند اما، در آینده چین برای حفظ و تأمین منافع خود ضرورت دارد تا نقش ارزنده در تحولات منطقه بازی نماید. در واقع، جستجوی منافع در خارج از کشور چین را وادار می کند تا در مناسبات منطقه خود را سهیم نماید. از این جهت پیش بینی می شود که چین در آینده نسبت به امنیت منطقه حساس باشد. زیرا، بی ثباتی در منطقه تهدید جدی برای منافع چین به حساب می آید.

تا این جای کار، چین در صد آن بوده است تا منافع اقتصادی خود را در منطقه تعریف نماید. این کشور تلاش نموده است تا با سرمایه گذاری در پاکستان منافع اقتصادی خود را گسترش دهد. چین تصمیم دارد بیش از ۴۰ میلیارد دلار در پاکستان سرمایه گذاری نماید. سرمایه گذاری چین در پاکستان باعث افزایش نگرانی هند شده است. زیرا، هند رقیب اقتصادی چین در منطقه به حساب می آید. زمانی که چین تصمیم به سرمایه گذاری در پاکستان گرفت هند تلاش نمود در بندر چابهار ایران سرمایه گذاری نماید. چندی پیش، هند موفق شد توافقنامه بندر چابهار را با ایران و افغانستان امضا نماید تا از این طریق بتواند به بازار کشورهای منطقه به خصوص کشورهای آسیای میانه دست یابد. بندر چابهار بدون شک، تأثیری روی سرمایه گذاری چین در بندر گوادر می گذارد و این دو کشور را وارد رقابت جدی تر می سازد اما، افغانستان می تواند از هر دو بندر سود ببرد. زیرا، راه اندازی هر دو بندر امکان چانه زنی برای واردات و صادرات کالای تجارتي را با دو کشور ایران و پاکستان امکان پذیر می سازد. قبل از این، افغانستان به لحاظ مسیرهای ترانزیتی بیشتر به پاکستان وابسته بود. پاکستان از آن به عنوان ابزار سیاسی علیه افغانستان استفاده می کرد.

ارتباط تجاری افغانستان و چین، افغانستان و هند و ایران، افغانستان با کشورهای آسیای میانه باعث می شود که افغانستان کمتر به پاکستان وابسته باشد. در واقع، مسیرهای جدید تجارتي برای افغانستان این فرصت را به افغانستان داده است تا با پاکستان به صورت جدی وارد تعامل شود و روابط تجاری با امتیازهای برابر را به وجود آورد.

گسترش روابط با کشورهای منطقه به خصوص چین و هند باید به احتیاط کامل صورت گیرد. زیرا، گسترش روابط با هند باعث حساسیت پاکستان می شود و جنگ نیابتی هند و پاکستان را در افغانستان گسترش می بخشد. گسترش با چین ممکن است به لحاظ اقتصادی چندان حساسیت برانگیز نباشد. اما، به لحاظ سیاسی و نظامی منجر به واکنش ایالات متحده آمریکا می شود. با وجود حساسیت ها اما تا این جای کار حکومت افغانستان به آن توجه ننموده است. روابط نظامی افغانستان با هند برقرار شده است. هند چند هلیکوپتر را به افغانستان کمک نموده است. در آخرین مورد، گروه طالبان از هند خواسته است به حکومت افغانستان کمک نظامی نماید.

بنابراین، گسترش روابط تجاری با کشورهای منطقه امری در راستای تأمین ثبات و بهبود امنیت در منطقه است. روابط تجاری باعث شکل گیری منافع مشترک اقتصادی کشورها در افغانستان می شود. این مهم باعث می شود که کشورها کمتر وارد رقابت منفی در افغانستان شود و در افغانستان میدان جنگ خود سازد. در وضعیت حال افغانستان قرار دارد بهتر است رفتار محتاطانه به نفع کشور است. هر آن چیزی که منجر به حساسیت کشورها شود امری خلاف منافع ملی افغانستان است.

در هفته ی جاری کابل روزها و شب های سختی را پشت سرگزراند. روزها و شب های که صدای وحشتناک انفجار آرامش را از باشندگان کابل گرفت و بیش از ۲۵ کشته و ۱۰۰ زخمی برجای گذاشت. آرامش برپاد رفته ی کابل و کابلیان، فقدان امنیت را در این شهر بیش از همیشه، نشان داد.

حمله ی انتحاری در بعد از ظهر روز دو شنبه در نزدیکی وزارت دفاع و حمله به موسسه ی خیریه ی بین المللی «پاملرنه» در ساعت ۱۱ شب همان روز و ادامه ی جنگ تا ساعت ۱۰ صبح روز سه شنبه، علاوه بر کابل را گرفت، یک شبانه روز تمام، آرامش همه ی شهروندان کابل را برهم زد. در پی این حملات همانند همیشه نگرانی های امنیتی مردم بیشتر شده است و انتقادات از مسئولین امنیتی شهر کابل افزایش یافته است.

این حمله های انتحاری در قلب پایتخت، سئوال های زیادی را در ذهن شهروندان کشور به وجود می آورد، سئوال های که همیشه بعد از حمله های انتحاری و تروریستی مطرح شده است اما هنوز کسی به این سئوال ها پاسخ نگفته است و همچنان همانند یک معادله ی پیچیده و لاینحل در ذهن ها باقی مانده است.

حکومت افغانستان بعد از حمله ی تروریستی به ریاست امنیت رجال برجسته، اولویت خود را از صلح به جنگ تغییر داد و گفت بعد از این رویکرد نیروهای امنیتی کشور، تهاجی خواهد بود و آنها با راه اندازی حمله های تهاجی، کشور را از وجود تروریستان پاک خواهد کرد. اما عملا دیده می شود که نیروهای امنیتی کشور هنوز هم در موضع تدافعی قرار دارد و هیچگونه تغییری در استراتژی جنگ بوجود نیامده است. باز پس گیری ولسوالی های چندین ولایت پس از سقوط آنها به دست طالبان، نشان می دهد هنوز استراتژی امنیتی کشور، استراتژی تدافعی است و به همین خاطر طالبان توانسته اند ابتکار عمل را در دست بگیرند و ولسوالی ها، ولایت ها و حتی پایتخت کشور را مورد حمله های تهاجی و انتحاری قرار بدهند و دامنه ی خشونت ها را تا نزدیکی های کاخ ریاست جمهوری برساند.

امنیت؛ اولویت فراموش شده

مهدی مدبر

نمی خورد و هیچ کس از جایش تغییر نمی کند. به همین خاطر است که بی مسئولیتی و بی مسئولیتی اش را نپذیرفته است و از وظیفه اش کنار نرفته است.

چرا مسئولین امنیتی کشور نمی توانند اذعان کنند که آنها توانسته اند از حملات انتحاری بالای شهروندان کابل جلوگیری کنند و در این راستا کوتاهی کرده اند؟ آیا لازم نیست که بعد از جاری شدن این همه خون در خیابان های کابل، مقامات امنیتی شهر کابل مورد بازپرسی و تحقیق قرار بگیرند و از آنها پرسیده شود که چرا توانسته اند از چنین رویدادهای ترسناک، جلوگیری کنند و جان ده ها تن از شهروندان کابل را حفظ کنند؟

متأسفانه فرهنگ پذیرش اشتباه و ناتوانی هنوز در کشور ما بوجود نیامده است. هنوز هم مقامات حکومتی شهادت این را ندارند که بی توجهی و بی مسئولیتی شان را بپذیرند و از مردم افغانستان معذرت بخواهند و شرافت مندانه استعفا بدهند. اخلاق سیاسی همچنان یک امر فراموش شده در کشور ما است و به همین منظور، بعد از رویدادهای خونبار آب از آب تکان

آبچه که از وضعیت این روزهای کشور بر می آید این است که تنش های سیاسی به شدت بر وضعیت امنیتی کشور تأثیر گذاشته است و باعث وخیم تر شدن وضعیت امنیتی گردیده است. رهبران حکومت درگیر بازی های سیاسی درون حکومتی هستند و تأمین امنیت کشور را به فراموشی سپرده اند. انکار مقامات حکومتی به یاد ندارند که امنیت یکی از اولویتهای آنها است و این روزها این اولویت حکومت، به شدت با چالش مواجه شده است و چیزی نمانده است که دامنه ی خشونت ها تا دم دروازه دفتر آنها برسد و آنها هنوز هیچ تدبیری در این راستا نسنجیده اند و هنوز هم در لاک بازی های سیاسی درون حکومتی هستند.

در حدود یک و نیم ماه اخیر چندین حمله ی انتحاری خونین در شهر کابل انجام شده است، حمله به نظارهات کنندگان جنبش روشنائی، حمله به دانشگاه آمریکایی و حمله ی انتحاری در نزدیکی وزارت دفاع و حمله به موسسه پاملرنه در این مدت صورت گرفته است، اما هنوز کسی نمی داند که چه گونه تروریستان توانستند در قلب پایتخت نفوذ کنند و خونین ترین حمله های انتحاری را انجام دهند.

جهان در مواجهه با بحران کم آبی

کاردین برگردان ملیحه درگاهي

یکی از منابع مهم غذایی برای انسانها باشد که از راههای آبی برای حمل و نقل استفاده می کند. حتی فقط یک ماه کمبود آب شدید اثرات ویران کننده ای بر سلامت رودخانه دارد، بنابر نظر هوکسترا: «بسیک رودخانه ی خالی رودخانه نیست». رودخانه کلرادو در غرب ایالات متحده و رودخانه زرد در چین، از جمله رودخانه های هستند که قبل از رسیدن به انتهای مسیرشان خشک می شوند، یا نزدیک است که در چنین موقعیتی قرار گیرند.

دیوید تیکنر (David Tickner) مشاور ارشد آب شیرین در WWF (World Wide Fund for Nature) انگلستان می گوید: «این مقاله مجدداً آشکاره به فوریت این چالش دارد. میلیاردها انسان و نظامهای اقتصادی بسیاری به دلیل خطرات مربوط به آب که بهتر می توان آنها را مدیریت کرد، به صورت فزاینده ای متحمل خسارت می شوند. زیانهای مشابه سبب فروپاشی حیات وحش آبیان در سراسر جهان هستند. هوکسترا معتقد است سرویسهای حفاظتی آب مصرفی بایستی در تمامی حوضه های رودخانه ای نیز استقرار یابند، ششگانه باید در مورد اینکه چه مقدار آب برای تولید محصولاتشان مورد نیاز است شفاف بوده و در پی کاهش آن باشند، در عین حال سرمایه گذاران باید پایداری آب را در تصمیم گیری هایشان ادغام کنند.

که شرایط جهانی آب بسیار وخیم تر از آن چیزی است که مطالعات پیشین نشان می دادند. بررسی ها برآورد می کردند که کم آبی جمعیتی بین ۱.۷ تا ۳.۱ میلیارد تحت شعاع خود قرار می هد.» به علاوه ارزیابی جدید نشان داد که ۱.۸ میلیون نفر برای حداقل نیمی از سال از کم آبی شدید رنج می برند. کشاورزی بزرگترین مصرف کننده آب است و جمعیت رو به رشد جهان به غذای بیشتری نیاز دارند. به علاوه نظر به اینکه مردم با افزایش درآمدها گوشت بیشتری می خورند، تغییر رژیمهای غذایی اثر عمده ای بر افزایش مصرف آب داشته است. هوکسترا عنوان کرده است که «گرفتن یک دوش کوتاه مدت تر یاسخی به معضل جهانی نیست»، به دلیل اینکه فقط ۱ تا ۴ درصد از مصرف شخصی آب قابل شرب در خانه صورت می گیرد در حالیکه ۲۵ درصد آن از طریق مصرف گوشت است.

بیش از ۱۵۰۰۰ لیتر آب برای تولید یک کیلوگرم گوشت گاو استفاده می شود، تقریباً همین میزان آب نیز برای آبیاری محصولات کشاورزی مختص تغذیه گاو مصرف می شود. از دیگر جنبه های منحصر به فرد تحقیق جدید این بود که الزامات آبی زیست محیطی را نیز شامل می شد، به عنوان مثال نیاز بود از این امر اطمینان حاصل شود که زندگی آبی در رودخانه ها و دریایچه ها باقی خواهد ماند. ماهی می تواند

سال آینده منابع آبی یمن به پایان می رسد، اما مناطق دیگر از جمله پاکستان، ایران، مکزیک و عربستان سعودی همزمان با خالی شدن مداوم منابع آب زیرزمینی در زمانی که به عاریت گرفته شده، زندگی می کنند.

هوکسترا همچنین حوزه آبگیر موری دارلینگ (Murray-Darling) در استرالیا و میانه غربی ایالات متحده را مورد توجه قرار داده است. «منابع آبی زیرزمینی عظیم اوگالالا (Ogallala) در این ناحیه مستقر یافته که رو به اتمام است.» او بیان داشت که حتی شهرهای ثروتمندی همچون لندن در انگلستان در شرایط ناپایداری به سر می بردند: طی مدت زمان طولانی «شما در نواحی اطراف برای حفظ آبی که به سمت لندن جریان دارد، آب در اختیار ندارید.»

مطالعات اخیر که در مجله پیشرفتهای علمی منتشر شده است اولین بررسی برای آزمون کمبود جهانی آب با مبنای کمتر محسوب می شود. این ارزیابی داده ها را از سال ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۵ مورد تحلیل قرار داد و به کم آبی شدیدی - کمبود آب شدید آن هنگام تعریف می شود که استفاده از آب بیش از دوبرابر میزان ذخیره مجدد آب باشد - پی برد که ۴ میلیارد نفر را دست کم یک ماه در سال تحت تأثیر خود قرار می دهد. «نتایج حاصل دلالت بر این موضوع دارند

های آب زیرزمینی این میزان بارش آنها را به شدت آسیب پذیر می کند. بسیاری از مردم که از منابع آبی شکننده برخوردارند در هند و چین زندگی می کنند، اما دیگر مناطق مشخص شده در نقشه مربوط به ایالات متحده مرکزی و غربی، استرالیا و حتی شهر لندن هستند، چنانچه ارزیابی ها نشان می دهند این مشکلات آب که قرار است همراه با رشد جمعیت و افزایش مصرف آب - بویژه بواسطه خوردن گوشت - وخیم تر شوند، رو به افزایش هستند.

در ماه جنوری مجمع اقتصاد جهانی بحرانهای آبی را در کنار تغییرات آب و هوایی و مهاجرت دسته جمعی به عنوان یکی از سه خطر بزرگ آسیب رسان به مردم و اقتصاد در دهه های بعدی، معرفی کرد. کشورهایی مثل سوریه همزمان با سه خطر مواجه هستند: مطالعات اخیر گویای این بوده که تغییرات آب و هوایی احتمال وقوع خشکسالی شدید سالهای ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۰ را خیلی بیشتر کرد و خشکسالی منجر به مهاجرت دسته جمعی خانواده های کشاورز به شهرها شد.

پروفیسور آریسن هوکسترا (Arjen Hoekstra)، استاد دانشگاه توئنته در هلند و کسی که ارزیابی های جدید را به عمل آورده می گوید: «اگر به مشکلات زیست محیطی نگاهی بیندازیم، یقیناً کمبود آب مهترین معضل محسوب می شود.» یکی از مناطق که وضعیت بسیار بسیار بحرانی دارد یمن است.» طی چند

یافته های جدید نشان می دهند که چهار میلیارد نفر با کم آبی شدید مواجه اند. کمبود آب هر ساله دو سوم از جمعیت جهان، بیش از چهار میلیارد نفر، را به مدت یک مساه متأثر از خود می سازد. افشاسازی ها نشان می دهند بحران کم آبی، یعنی یکی از خطرناکترین چالش های پیش روی جهان، خیلی وخیم تر از آن چیزی است که پیشتر تصور میشد. تحقیقات جدید همچنین آشکار کرده اند که ۵۰۰ میلیون نفر در مکانهای زندگی می کنند که مصرف آب دو برابر یک سال کامل بر باران است، با به راه افتادن سفره

کارتون روز

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

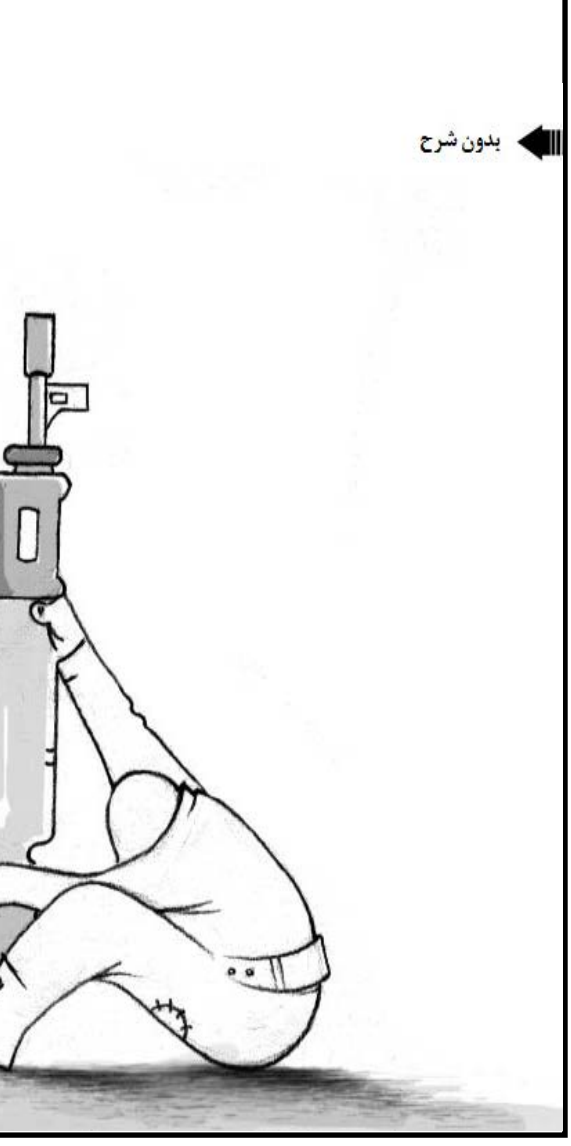
بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

بدون شرح

روزنامه افغانستان ما از همه دانشمندان و نویسندگان

دعوت به همکاری می نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد.

مقالات وارده بازگردانده نمی شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و

تنها سرمقاله بیانگر

دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

www.dailyafghanistan.com

Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

مدیر مسول: محمد رضا هویدا

سردبیر: حفیظ الله زکی

کاریکاتوربست: خالق علی زاده

دو زبان: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری

مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۳۷ - ۱۳۷